Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως - ἀγάπης καὶ σοφίας

23ον

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΣΜΟΣ τοῦ Νεκταρίου μὲ τὴν Παναγία ἔσωσε μία ἀκόμη ψυχή, μὲ τὴν περιπέτεια νεαροῦ μαθητοῦ ἀπὸ τὸ Μέτσοβο.

Ἦταν ἕνα πολὺ σεμνὸ παιδί, Νικόλαο τὸν ἔλεγαν. Εἶχε καὶ καλὴ φωνὴ καὶ διεκρίνετο στὶς ψαλμῳδίες. Ποτὲ δὲν εἶχε δώσει ἀφορμὴ γιὰ τίποτε.

Ἕνα βράδυ ὁ Νεκτάριος, καθὼς περιπατοῦσε στὸν κῆπο τὸν εἶδε νὰ κάθεται μονάχος σὲ μιὰ ἄκρη καὶ σκεφτικός. Τοῦ ἐξεμυστηρεύθη ὅτι ἡ οἰκογένειά του στὸ Μέτσοβο κατεστράφετο. Ὁ πατέρας του εἶχε εἰσαχθῆ σὲ ἄσυλο, γιὰ ἀλκοολισμό. Μητέρα δὲν εἶχε. Ἡ μητριά του ἔστειλε τὶς ἀδελφὲς του ὑπηρέτριες στὰ Ἰωάννινα Τοῦ τὰ ἔνοιαζε ὁ θεῖος καὶ κηδεμόνας του. Τώρα, αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψη τὰς σπουδάς του, νὰ προστατεύση τὶς ἀδελφές του.

—Τὰ ὀνειρά μου ,εἶπε συμπερασματικά, πᾶνε, χάνονται. Χάνομαι κι' ἐγώ...

—Παιδί μου, εἶπε συγκινημένος ὁ Νεκτάριος, μὴν ἀπελπίζεσαι. Ἡ Θεοτόκος θὰ μεριμνήση... Πᾶμε!

Πῆγαν μαζὶ στὴν ἐκκλησία καὶ ἔμειναν μία ὁλόκληρη ὥρα προσευχόμενοι σιωπηλὰ μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ἀπὸ τὰ μάτια καὶ τῶν δυὸ τους ἐκυλοῦσαν καυτὰ δάκρυα.

Ὁ Νικόλαος ἠρέμησε, ἀλλὰ σὲ μία ἑβδομάδα ἐπεσε ἄρρωστος. Ρίγη καὶ ψηλὸς πυρετός. Γιατροὶ καὶ φάρμακα δὲν ἔφεραν ἀποτελέσματα. Ἄλλως τε, τὶ φάρμακα ἐκείνη τὴν ἐποχή. Ἐντριβές, ποδόλουτρα, κάπια. Ἡ τριμελὴς διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἦταν τῆς γνώμης νὰ εἰδοποιήσουν τὸν θεῖο του νὰ ἔλθη νὰ τὸν παραλάβη, ἄλλως τε ἦταν καὶ τέλος τῆς σχολικῆς περιόδου. Τὸ χωριὸ τοῦ θὰ τὸν ὠφελοῦσε. Ὁ Νεκτάριος δὲν ἐννοοῦσε νὰ διώξουν τὸν μαθητὴ ἄρρωστο. Εἶπε νὰ τὸν εἰσαχάγουν στὸ ἀπέναντι τῆς Ριζαρείου νοσοκομεῖο (τὸν σημερινὸ «Εὐαγγελισμό») ποὺ εἶχαν ἱδρύσει ἡ βασίλισσα Ὄλγα, ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, ἡ Μονὴ Πετράκη καὶ ἄλλοι εὐεργέται. Προσεφέρθη νὰ καταβάλη τὰ νοσήλεια.

Τὴν βραδυὰ ποὺ θὰ τὸν ἔπαιρνε τὸ ἀμάξι, τὸ ἕλεμμα του ἄνιξε καινούργια πληγὴ στὴν καρδιά.

—Βλέπετε... βλέπετε σεβασμιώτατε, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ εἶναι... εἶναι νὰ πεθάνω, ψιθύρισαν τὰ ἰσχνὰ χείλη.

—Ἀμφιβάλλω... τόλμησε νὰ προφέρη.

Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα δὲν ἔπαυσε στιγμὴ τὶς ὁλονύκτιες δεήσεις ἐμπρὸς στὴν Ἐλεηβρέθνο.

—Κυρία Θεοτόκε... Σᾶς παρακαλῶ διὰ τὸν Νικόλαον, σᾶς ἱκετεύω μεσιτεύσατε εἰς τὸν Υἱόν Σας ἵνα μᾶς τὸν παραχωρήση ὑγιαίνοντα. Ὑπόσχομαι μὲ τὰς πενιχράς μου ἱκανότητας νὰ σᾶς προσφέρω ὀλίγας εὐχαριστηρίους ὠδάς... Τυγχάνει, ὡς γνωρίζετε, λίαν τετραυματισμένος... Ὦ τὸ καλικέλαιδον καὶ φιλέημον τοῦτο πλάσμα... Κυρία!

Ἡ χαραυγὴ τὸν ἔβρισκε κατάκοπον ἐξηντλημένον. Στὰ μαθήματα κόπηκε ἡ ὄρεξις, τὸ ἀφρῖγος, ὁ ἄκρατος ἐνθουσιασμός. Στὰ μαθήματα ποὺ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ παραδώση καὶ νὰ δώση.

—Θ' ἀρρωστήσετε, σεβασμιώτατε, κι' ἀλλοίμονό μας, τοῦ ψιθύριζε καταφοβισμένος ὁ μικρὸς του φίλος ἀπὸ τὴ Λαμία, ὁ Κωνσταντῖνος Σακκόπουλος.

Κάθε λίγο καὶ λιγάκι πεταγόταν ἀπέναντι, παρακολουθοῦσε «τὴν πορείαν τῆς νόσου», κρατοῦσε συντροφιὰ στὸ ἐυθισμένο σὲ νάρκη παλληκάρι, σὰ γονιός, σὰ μάνα.

—Αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὸ καταλάβω, τοῦ πέταξε κάποιο μεσημέρι ποὺ τὸν εἶδε νὰ τριγκλίζει ἀπὸ κόπωση, ὁ γραμματεύς. Ἐδῶ καὶ ὀκτὼ χρόνια ἔπεσε ἐπιδημία εὐλογιᾶς καὶ θάψαμε δώδεκα.

—'Ασθενεῖ τις, ἀσθενῶ», ψιθύριζε μὲ φωνὴ σπασμένη.

Τὸ Σάββατο ποὺ ἀκολούθησε, παρακάλεσε, ζήτησε νὰ ἔρθουν στὴν ὁλονύκτια δέηση ὅλοι ὅσοι ἤθελαν ἀπὸ τοὺς συμπαθητὲς καὶ τὸ προσωπικό. Γέμισε ὁ ναός, ἦρθαν σχεδὸν ὅλοι. Ἦταν κάτι τὸ πολὺ συγκινητικό. Ὦ ἡ συμπόνοια ἦταν ἀνέκαθεν μιὰ ἀπὸ τὶς ἀρετὲς τῆς φυλῆς.

Καὶ ἡ κυρία Θεοτόκος ἔκανε τὴν εὐεργεσία καὶ γλύτωσε ἀπὸ βέβαιον θάνατον ὁ Νικόλαος. Δυὸ τρεῖς ὧρες ποὺ κατάφερε νὰ ἀποκοιμηθεῖ μετὰ τὴν λειτουργία, τὴν εἶδε ὁλοζώντανη στὸν ὕπνο. τὴν εἶδε στὴ μεγαλειώδη της παρηγορητικὴ σεμνότητα νὰ προσπεονᾶ ἀπὸ τὸ προσκέφαλό του. «'Ηρέμησε, τέκνον. Ὁ Κύριος θὰ θεραπεύση τὸν νέον».

Τὸ μεσημέρι στὴν τράπεζα ξαναβρῆκε τὸν παλιὸ ἑαυτό του καὶ ἀνεκοίνωσε «ὡς προσμενόμενος ἀγγελιαφόρος».

—Παιδιά μου, φώναξε στοὺς Ριζαρεῖτες, ἡ Θεοτόκος ἤκουσε χθὲς τὴν νύκτα τὴν προσευχή σας. Τὴν προσευχὴ τὴν σθεναρὰν τῆς ἀλκίμου νεότητος. Καὶ συγκινηθεῖσα ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ πρὸς τὸν πάσχοντα ἀλληλεγγύην, ἐμερίμνησε μεσιτεύσασα πρὸς τὸν Κύριον. Ὁ Νικόλαος ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀναρρώση.

Γενικὸς ψίθυρος ξέσπασε, ἀπορία, ἀμφιταλάντευσις καὶ κάπου στὴν δεξιὰ πτέρυγα ἀντίλογος, θυμηδία. Χθὲς βράδυ οἱ γιατροὶ ἀπέναντι στὸ Θεραπευτήριο ἔλεγαν ὅτι ὁ ἄρρωστος ἔχει ἐλάχιστες πλέον ἐλπίδες. Ἔλεγαν ὅτι «εἶναι ζήτημα ὡρῶν ἡ ἔλευσις τοῦ ψυχορραγήματος».

Καὶ ὅμως! Κατὰ τὸ βραδάκι τῆς ἴδιας ἐκείνης Κυριακῆς τὰ πάντα ἄλλαξαν στὸν θάλαμο τοῦ νοσοκομείου, πῆραν στροφή. Ὁ ἄρρωστος, χαμογέλασε, ἄνοιξε τὰ μάτια, κουβέντιασε στὴ λειτουργὸ «ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους», στὴν ἐθελόντρια νοσοκόμα, ἐδέχθη ὑπνον καὶ κοιμήθηκε ἀπαλά. Ἀπὸ τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας πῆρε «τὸν ἐπάνω δρόμο». Ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια ἐχειροτονήθηκε διάκονος ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Νεκτάριον καὶ ἀργότερα ἔγινε ἀρχιμανδρίτης.

Ὁ Νεκτάριος εἶχε μία ἀκόμη εὐκαιρία νὰ γράψη ὕμνους πρὸς τὴν Παναγία, τοὺς ὁποίους θὰ περιελάμβανε στὸ «Θεοτοκάριον», ὅπως γράφει στὸν πρόλογο, «πρὸν αἰνεσιν καὶ ἀνύμνησιν τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου, τῆς Γοργοεπηκόου καὶ ταχείας εἰς ἀντίληψιν, βοήθειαν καὶ προστασίαν τῶν ἐπικαλουμένων Αὐτήν»

Γράφει εἰς τὴν Δευτέραν Ὠδήν:

Ὑψηλοτέρα Οὐρανῶν, ἀκτίνων λαμπροτέρα.
χαρὰ παρθενικῶν χορῶν, ἀγγέλων ὑπερτέρα.
Ἐκλαμπροτέρα Οὐρανῶν, φωτὸς καθαρωτέρα,
τῶν Οὐρανίων στρατιῶν, πασῶν ἁγιωτέρα.
Τῶν προπατόρων ἡ ἐλπίς, τῶν προφητῶν τὸ χάρμα.
τῶν ἐναθλούντων ἡ ἰσχύς, τοῦ θείου λόγου ἅρμα.
Παρθένων ἀγαλλίαμα, μητέρων ἡ φαιδρότης.
ἀνηνοίας τὸ ὡράϊσμα, ψυχῶν ἡ καθαρότης.
Προστάτης τῶν ἁμαρτωλῶν, λιμὴν χειμαζομένων.
Ρύστις πασχόντων, ἀσθενῶν, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.
Μήτηρ Χριστὸν κυήσασα, ἔρεισμα σωφροσύνης,
ράβδος ἀνθὸν βλαστήσασα, δοχεῖον εὐφροσύνης.
Σὺ ὀργανῶν ἀντίληψις, χηρῶν παραμυθία,
πασχόντων ἡ ἐπίσκεψις, πτωχῶν ἡ εὐθυμία.
Κόρη σεμνὴ καὶ ἄσπιλε, Δέσποινα Παναγία,
ἐπάκουσόν με ἄχραντε, κόσμου παντὸς Κυρία.
Θερμῶς ἐπικαλοῦμαί Σέ, Ναὲ ἡγιασμένε.
Μεσίτριαν αἰροῦμαί Σε ρῦσαί με ὦ Παρθένε

⁂

Ὁ Νεκτάριος ἔγραψε καὶ μίαν ἀκροστιχίδα — ὡς Ὠδὴν τρίτην — ἡ ὁποία σχηματίζει διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῶν στίχων τὴν φράσιν «Θεοτόκε Παρθένε χαῖρε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ»

Ἰδοὺ αὐτή:

Θεοκυῆτορ ἄχραντε, μήτηρ εὐλογημένη,
Ἐπουρανίων στρατιῶν ὑπερδεδοξασμένη.
Ὁ τόμος ὁ θεόγραφος, ἀσμα τῶν Προπατόρων,
Τῶν Ἀποστόλων καύχημα, χαρὰ θεοπατόρων.
Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, δικαίωμα, χαρμοσύνη,
Κραταίωμα, καταφυγή, δόξα καὶ εὐφροσύνη.
Εὔσπλαχνε, πολυέλεε, παράκλησις πασχόντων,
Παρθένε καταφύγιον τῶν πίστει προστρεχόντων.
Ἄχραντε, παναμώμητε, ἄφθορε Παναγία,
Ρῦσαι ἡμᾶς καὶ φύλασσε τῇ σκέπῃ Σου τῇ θείᾳ.
Θεράπευσον τὰ τραύματα ψυχῶν συντετριμμένων.
Ἐλπὶς πιστῶν Χριστιανῶν, χαρὰ τῶν τεθλιμένων.
Νύμφη, παρθένε, ἄσπιλε, λιμὴν τῆς σωτηρίας,
Ἐπὶ τὴν Σὴν προσέφυγον ἰσχὺν τῆς ἀσφαλείας.
Χαρὰ τοῦ κόσμου Δέσποινα, Χριστιανῶν τὸ κέρας,
Ἀκτὶς ἡλίου νοητοῦ, φῶς μυστικῆς ἡμέρας.
Ἰσοῦν Λόγου οἴκημα, τὸν κόσμον ἁγιάζον,
Ῥᾴδον ἁμάρτων πιστοὺς ἀεὶ εὐωδιάζον.
Ἐπικαλοῦμαι, ρῦσαι με, ἁγνή, ἐλέησόν με,
Κατάλλαξόν με πρὸς Θεὸν καὶ φίλαν ποίησόν με.
Θρόνου χωρον παλάτιον, ναὲ τῆς σωτηρίας,
Χῶρα ἀνήρωτος σεμνή, ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Ἀπάλλαξόν με, Δέσποινα, τοῦ πλήθους τῶν παθῶν μου
Ῥῶσίν μοι δὸς καὶ ρῦσαι με τῶν ἐδελυρῶν ἐχθρῶν μου.
Ἱκάνωσόν με, Δέσποινα, Θεῷ εὐχαρεστῆσαι.
Τοῦ δὲ Βελίαρ τὰς βουλὰς εὐτόνως πολεμῆσαι.
Ὁ κόρη θεονύμφευτε, ἁγνή, εὐλογημένη,
Μαρία μήτηρ τοῦ Θεοῦ ὑπερδεδοξασμένη.
Ἐπίρρωσόν μου, Δέσποινα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
Νέαν μοι δώρησαι ζωήν, ἰσχύν, παραμυθίαν.
Ὑλιακῶν μαρμαρυγῶν ὑπάρχεις λαμπροτέρα,
Μαρία, θεῖον σκήνωμα, Θρόνων ὑψηλοτέρα.
Ἁγίασόν μου τὴν ψυχήν, καταύγασον τὸν νοῦν μου,
Ῥίζωσον τῇ καρδίᾳ μου, τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ μου.
Ὑλέωσαι πρεσβείαις σοῦ τὸν πλάστην μου Παρθένε.
Ἀνίασον τὰς φρένας μου, ναὲ ἡγιασμένε.
Ὄνθρος ὑπάρχει φαεινὸς ἡμέρας ἀπορρήτου,
Κόρη, μήτηρ τοῦ νοητοῦ ἡλίου τοῦ ἀδύτου.
Ὑψηλοτέρα Οὐρανῶν, ἀκτίνων λαμπροτέρα.
Ράδαμνος ρίζης Ἰεσσαί, φωτὸς καθαρωτέρα.
Ἱκέτης Σοι παρίσταμαι, οἰκτρὸν οἰκέτην ρῦσαι,
Ὅλον καταφθειρόμενον ἐλέησον καὶ φεῖσαι.
Σὲ δυσωπῶ, ἐπάκουσον πρὸ τοῦ με ἀπωλέσθαι,
Μηδὲ ἐάσης τοῦ Σατὰν ἐπίχαρμα γενέσθαι.
Ἐπιλαβοῦ μου, ρῦσαί με ἀπὸ τοῦ πολέμιου.
Ταγέως μὲ ἀπάλλαξον πυρὸς τοῦ αἰωνίου.
Ἀνάθυνον, θεράπευσον τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου
Στηνὸν χάριτος γνώρισμα, κραταίωμα, ἰσχύς μου.
Ὑλίφωτα ἀπέργασαι, ψυχήν, νοῦν καὶ καρδίαν.
Ὑπέραγνέ μοι δώρησαι ζωὴν τὴν αἰωνίαν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Εἰδικὸ κέντρο στὸ Παρίσι κατὰ τῆς στειρότητος

ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΝΕΕΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙ. ('Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἐγκαινιάστηκε τελευταῖα στὸ Παρίσι ἕνα νέο ἐρευνητικὸ κέντρο, ποὺ εἶναι ἴσως μοναδικὸ στὸν τύπο του, στὴ Γαλλία. Εἶναι τὸ καλούμενο «Κέντρο ζωῆς» ὅπου ἀντιμετωπίζεται ὅπως λέγει ὁ δόκτωρ Πιέρ Σιμόν, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱδρυτές του «ἕνα πολὺ διαδεδομένο κακὸ ποὺ προσβάλλει τόσο τὶς γυναῖκες ὅσο καὶ τοὺς ἄνδρες: Ἡ στειρότητα». Ἡ στειρότητα πλήττει τὸ 20 τοῖς ἑκατὸ περίπου ἀπὸ τὰ ἀνδρόγυνα, γράφει ὁ γυναικολόγος δόκτωρ Νταβίντ Ἐλιά, στὸ βιβλίο του «Ἡ στειρότητα καὶ οἱ θεραπεῖες της». «Ὑστερα ὅμως, ἀπὸ ταχεῖα, θεραπεία, τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ἀνδρόγυνα αὐτὰ μποροῦν καὶ ἀποκτοῦν ἕνα τοὐλάχιστον παιδί».

Στὴ γυναῖκα ἡ στειρότητα ὀφείλεται συνήθως σὲ ἀνατακτὴ παραμόρφωση τῆς μήτρας, σὲ κάποιο ἴνωμα ἢ σὲ τοπικὲς λοιμώξεις. Οἱ ἄνδρες πάσχουν ἐπίσης, ἀπὸ διαταραχὲς ποὺ ἐλαττώνουν ἢ ἀχρηστεύουν τελεῖως τὸ σπέρμα τους. Μερικοί —κάπου 3 ὡς 5 τοῖς ἑκατὸ — παθαίνουν στειρότητα ἀπὸ ἀνοσοποίηση τοῦ ὀργανισμοῦ τους ἀπέναντι στὰ ἴδια τους τὰ σπερματοζωάρια. Εἶναι γνωστὲς ἐπίσης περιπτώσεις ψυχολογικῆς στειρότητας, καθὼς καὶ ὁρισμένες περιπτώσεις ἀδυναμίας γονιμοποιήσεως ἐξ αἰτίας ὁρμονικῶν διαταραχῶν.

Ὁ ὀλέθριος μερικὲς φορὲς χαρακτῆρας μιᾶς ὁρμόνης σχετικὰ μὲ τὴ γονιμότητα, ἀναπτύχθηκε τὸν περασμένο μῆνα σ' ἕνα διεθνὲς συνέδριο, ποὺ ἔγινε στὸ Μπουένὸς, ὀργανωμένο ἀπὸ τὸ Κολλέγιο Γυναικολογίας, τῆς Νοτιοδυτικῆς Γαλλίας. Πρόκειται γιὰ τὴν ὁρμόνη προλακτίνη ποὺ ἐκκρίνεται ἀπὸ τὴν ὑπόφυση, προπαντὸς τὴ νύχτα κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου καὶ ὅπως ἄλλες ὁρμόνες, ρυθμίζει τὴ λειτουργία τῶν ὠοθηκῶν. Ἡ προλακτίνη ποὺ ἀπομονώθηκε ἀπὸ τὸ 1933 καὶ ποὺ ἔχει χαρακτηριστεῖ «μυστηριώδης περίεργη καὶ σημαντική» ἀποτελεῖ ἀπὸ τὸ 1963 κι' ἐπειτα, στόχο πολλῶν ἐρευνῶν.

Ἂν καί, κατὰ τὴ γέννηση, ἡ προλακτίνη ὑπάρχει τόσο στὰ θηλυκὰ ὅσο καὶ στὰ ἀρσενικὰ ἄτομα μὲ τὴν πάροδο τῆς ἡλικίας ἀρχίζει νὰ παίζει σημαντικὸ ρόλο κυρίως στὴ γυναίκα. Ἐλέγχει τὴ λειτουργία τῶν μαστῶν καὶ τὴν παραγωγὴ γάλακτος στὶς μητέρες. Τὶς πρῶτες στιγμὲς τοῦ κάθε θηλασμοῦ, ἡ μύζηση τοῦ μαστοῦ ἀπὸ τὸ μωρὸ προκαλεῖ τὴν ἔκλυση μεγάλης ποσότητας προλακτίνης. Ἔτσι, τὸ παιδὶ προστατεύεται ἀπὸ τὴν πιθανὴ σύλληψη ἑνὸς «ἀνταγωνιστῆ» του. Γιατὶ ἡ ἄφθονη ροὴ τῆς προλακτίνης δημιουργεῖ προσωρινὴ στειρότητα στὴ μητέρα.

Ἀλλὰ ἡ δράση τῆς προλακτίνης δὲν εἶναι πάντοτε εὐεργετική. Ὅταν ὑπάρχει σὲ ἄφθονα σὲ μιὰ ἄτεκνη γυναίκα, μπορεῖ νὰ τῆς προξενήσει παρατεταμένη διακοπὴ τῶν ἐμμήνων, συνοδευόμενη ἀπὸ ροὴ γάλακτος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ μπορεῖ νὰ συλλάβει. Μερικοὶ ἐρευνητές, μάλιστα, διατυπώνουν τὴν ὑποψία πὼς ἡ ἀφθονία προλακτίνης παίζει ρόλο στὴν ἀνάπτυξη ὁρισμένων τύπων καρκίνου τῶν μαστῶν. Ἀπὸ τὸ 1973 ποὺ ἄρχισε νὰ ὑπολογίζεται τὸ ποσοστὸ προλακτίνης στὶς ἀναλύσεις τοῦ αἵματος ἔγινε σκέψη νὰ περιοριστεῖ κατὰ κάποιον τρόπο, ἡ ἔκλυση προλακτίνης μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ μειωθοῦν οἱ περιπτώσεις στειρότητα. Ἔτσι στὰ ἐργαστήρια Σαντὸζ ἀγακαλύφθηκε πὼς ἡ οὐσία βρωμοκρυπτίνη ἀσκεῖ ὅπως φαίνεται, ἀναστολτικὴ ἐπίδραση στὴν παραγωγὴ τῆς προλακτίνης. Ἡ βρωμοκρυπτίνη, ἕνα ἀλκαλοειδὲς παράγωγο τῆς ἐρνοτίνης ἔχει ἀπομονωθεῖ ἀπὸ τὸ 1920 ἀλλὰ μόλις τὸ 1971 μετρηθηκε ἡ δράση της πάνω στὶς ζῶνες τοῦ ἐγκεφάλου ποὺ ἐκκρίνουν τὴν προλακτίνη. Καὶ τὸν περασμένο Μάϊο, σ' ἕνα ἰατρικὸ συνέδριο οἱ δόκτορες Κιὰν Μπελάϊς καὶ Γκέρογκ Στράουχ παρουσίασαν τὸ κλινικὸ ἀποτέλεσμα τῶν δοκιμῶν τῆς ποὺ ἀπέδειξε, πὼς ἡ βρωμοκρυπτίνη ἀναστέλλει σημαντικὰ τὴν ἔκκριση τῆς προλακτίνης καὶ ἐπομένως περιορίζει τὴν προκαλούμενη ἀπὸ τὴν προλακτίνη στειρότητα. Ἤδη ἀρκετὲς ἑκατοντάδες ἄτεκνες γυναῖκες ποὺ ἀκολούθησαν θεραπεία μὲ βρωμοκρυπτίνη κατόρθωσαν νὰ ἀποκτήσουν παιδί. Ἔτσι ἡ βρωμοκτυπτίνη θὰ τεθεῖ σὲ κυκλοφορία ἀπὸ τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβριο, στὴ Γαλλία.

ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Στὴν Ἀμερικὴ τὸ κράτος βοηθεῖ καπνιστὲς νὰ κόψουν τὸ τσιγάρο

Δικαστήριο ἀνεγνώρισε ἀστικὴ εὐθύνη τῶν καπνιστῶν

ΓΙΑ ΤΗ ΒΛΑΒΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΜΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ

ΑΤΛΑΝΤΑ.— Κάθε χρόνον, πέντε χιλιάδες Ἀμερικανοὶ κάμνουν ἐκκλησιν πρὸς τὴν κυβέρνησίν των νὰ τοὺς βοηθήση νὰ σπαλλαγοῦν τῆς συνηθείας τοῦ καπνίσματος.

Ὁ δρ Ντάνιελ Χόρν, διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Οἴκου Καπνίσματος καὶ Ὑγείας, λέγει ὅτι αἱ ἐκκλήσεις προέρχονται ἐξ ἐνηλίκων καὶ ἐφήβων, ὡς καὶ ἐκ διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ βοηθήσουν τοὺς ἄλλους νὰ παύσουν νὰ καπνίζουν.

—Πενῆντα τέσσαρα ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν καπνίζουν», λέγει ὁ δρ Χόρν. «Ἀνεκαλύψαμεν ὅτι τὰ 70—80% ἐξ αὐτῶν θέλουν νὰ σταματήσουν τὸ κάπνισμα. Ἡ βοήθεια τὴν ὁποίαν λαμβάνουν εἶναι πληροφοριακὰ βιβλιάρια τὰ ὁποῖα στοιχίζουν εἰς τοὺς φορολογουμένους πολίτας 10—20 σέντς ἕκαστον, δηλαδὴ ὅσον ἤμισυ πακέττο τσιγάρων.

Ὑπάρχουν διαφορετικὰ πληροφοριακὰ βιβλιάρια διὰ τοὺς ἐνηλίκους καὶ διαφορετικὰ διὰ τοὺς ἐφήβους, ἀμφότερα, ὅμως περιέχουν ἐν ἐρωτηματολόγιον, τὸ ὁποῖον βοηθεῖ τοὺς καπνιστὰς νὰ ἀποκτήσουν ἐπίγνωσιν τῆς καταστάσεώς των καὶ τοῦ προβλήματός των.

—Ὅσοι ἀποτείνονται εἰς ἡμᾶς εἶναι, συνήθως ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν εἰλικρινῶς νὰ παύσουν τὸ κάπνισμα. Ἡμεῖς τοὺς δίδομεν ὡρισμένας ὁδηγίας. Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν δύνανται νὰ εὕρουν βοήθειαν.

Τὰ μικρὰ βιβλία τοῦ κέντρου λέγουν, ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι διὰ νὰ σταματήση κανεὶς τὸ κάπνισμα. Ὅλοι αἱ τεχνικαὶ δὲν ταιριάζουν εἰς ὅλους τοὺς καπνιστάς.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐρωτηματολόγιον τοῦ Κέντρου ἔχει συνταχθῆ ὑπὸ τοῦ Χόρν, ὁ ὁποῖος εἶναι ψυχολόγος καὶ ἄλλοτε καπνιστής, περιέχει δὲ τέσσαρας κατηγορίας ἐρωτημάτων, τὰ ὁποῖα βοηθοῦν τὸν καπνιστὴν νὰ συνειδητοποιήση τί ἀκριβῶς γνωρίζει περὶ τοῦ καπνίσματος τῶν τσιγάρων, καὶ ποίαν γνώμην ἔχει δι' αὐτό.

Τὰ ἐρωτηματολόγια βοηθοῦν τὸν καπνιστὴν νὰ ἀντιληφθῆ ἐὰν πράγματι ἐπιθυμῆ νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς συνηθείας τοῦ καπνίσματος, τί ἀκριβῶς γνωρίζει περὶ τῶν ἐπιπτώσεων τοῦ καπνίσματος ἐπὶ τῆς ὑγείας διατί καπνίζει καὶ ἂν τὸ περιβάλλον του θὰ τὸν βοηθήση νὰ σταματήση. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐρωτημάτολογίων ὑπάρχει τὸ ἑξῆς μήνυμα: «Τῷ 1973 πλέον τῶν 30 ἑκατομμυρίων Ἀμερικανοὶ ἐπέτυχαν νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς συνηθείας τοῦ καπνίσματος. Καλὸν εἶναι νὰ τοὺς μιμηθῆτε. Κάμετε τὸ τώρα».

Εἰς τὸ πληροφοριακὸν βιβλίον ὑπάρχει καὶ μία θήκη, ἐκ χάρτου, συνιστᾶται δὲ εἰς τὸν καπνιστὴν νὰ θέτη ἐντὸς αὐτῆς τὸ πακέττον τῶν τσιγάρων του καὶ νὰ τὴν συγκρατῆ μὲ μίαν ἐλαστικὴν ταινίαν. Κάθε φορὰν ποὺ ὁ καπνιστὴς ἀνάπτει ἓν τσιγάρον, ὀφείλει νὰ καταγράφη ἐπὶ τῆς θήκης τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάπνισεν τί ἀκριβῶς ἔκαμνε ἐκείνην τὴν στιγμήν, πῶς ἠσθάνετο καὶ πόσην ἀνάγκην εἶχε ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ καπνίση, βαθμολογῶν τὴν ἀνάγκην μὲ βαθμοὺς ἀπὸ 1 ἕως 5.

Ὑπάρχει, ἐπίσης, εἰς «χάρτης τῶν ἐπιτευγμάτων», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ καπνιστὴς καταγράφει πόσας φορὰς ἀντέστη εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀνάψη τσιγάρο καὶ πόσα χρήματα ἐξοικονόμησε διότι δὲν ἠγόρασε τσιγάρα. Εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα, τὸ βιβλίαριον γράφει: ὀκτὼ ἑβδομάδες, δηλαδὴ δύο μῆνες χωρὶς νὰ καπνίσετε. Ἔχετε ἀποδείξει ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ ζήσετε χωρὶς νὰ καπνίζετε. Τώρα ζήσετε χωρὶς τσιγάρο».

ΕΙΔΙΚΑ ΤΣΙΓΑΡΑ

Εἰς τοὺς καπνιστάς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦν νὰ σταματήσουν τὸ κάπνισμα τὰ πληροφοριακὰ βιβλιάρια συνιστοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν τσιγάρα μὲ μειωμένην πίσσαν καὶ νικοτίνην. «Μὴ καπνίζετε ὁλόκληρον τὸ τσιγάρο σας, καπνίζετε ὁλονὲν ὀλιγώτερον ἀπὸ κάθε τσιγάρο, μὴ εἰσπνέετε ὅλον τὸν καπνὸν καὶ περιορίζετε καθημερινῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν τσιγάρων ποὺ ἀνάπτετε.

Τὰ βιβλιάρια περιέχουν ἕνα χάρτην ὁ ὁποῖος δεικνύει πόσην πίσσαν καὶ νικοτίνην περιέχουν τὰ τσιγάρα, ὡς καὶ τὰς σχέσεις τοῦ καπνίσματος μὲ τὰς διαφόρους ἀσθενείας.

Τὸ Κέντρον διανέμει, ἐπίσης ἓν φυλλάδιον, τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «Ἐκπληκτικὰ Νέα, περὶ τοῦ Καπνίσματος εἰς τὰς Γυναῖκας». Ἡ ἐκπληξις εἶναι ἡ πληροφορία ὅτι, ἄλλοτε ἡ ἀναλογία τῶν θανάτων ἐκ καρκίνου τοῦ πνεύμονος μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἦτο περίπου 7 πρὸς 1. Τώρα, εἶναι 4 πρὸς 1, ὄχι διότι ἐμειώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ διότι ηὐξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν καπνιστριῶν γυναικῶν.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ Βέρνερ Πέτερκε, 46 ἐτῶν, ἦταν κυβερνητικὸς ὑπάλληλος στὴν Οὐάσιγκτων καὶ κάποια μέρα ὑπέβαλε στὸ Γραφεῖο Ὁμοσπονδιακῶν Ὑπαλλήλων αἴτηση γιὰ ἀποζημίωση «διότι ἐργαζόμενος σὲ γραφεῖα τοῦ κράτους, ὅπου οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐκάπνιζαν ἔπαθε τελικὰ πνευμονικὲς ἀνωμαλίες ἐρεθισμὸ στὰ μάτια καὶ μόνιμη τάση γιὰ ἔμετο». Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ὑποχρεώθηκε νὰ ἐγκαταλείψει τὴν ἐργασία του. Γι' αὐτὸ ζητοῦσε ἀποζημίωση.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ Ὑπηρεσία Ἀποζημιώσεως τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐξέτασε αὐτὸ τὸ θέμα. Καὶ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὸ Δικαστήριο δικαίωσε μιὰ τέτοια ὑπόθεση. Ἔτσι, ὁ Βέρνερ Πέτερκε, θὰ παίρνει κάθε δύο ἑβδομάδες 700 δολλάρια.

Ἡ περίπτωση παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελεῖ προηγούμενο. Βέβαια, ὑπάλληλοι καὶ ἐργάτες ποὺ δουλεύουν σὲ ἐργοστάσια ἢ σὲ ὑπηρεσίες κάτω ἀπὸ δύσκολες συνθῆκες, καὶ εἶναι ἐκτεθειμένοι σὲ κινδύνους μολύνσεως ἀπὸ τὸ περιβάλλον τῆς ἐργασίας τους π.χ. χημικὲς ἢ ἄ